

ارزش‌های بی‌بدیل در آیین‌نامه جدید ارتقای اعضای هیات علمی

مجید زارع بیدکی^۱

^۱ دانشیار، میکروپ شناسی پزشکی، مرکز تحقیقات بیماری‌های عفونی، گروه میکروبیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، بیرجند، ایران.
مجله راهبردهای توسعه در آموزش پزشکی دوره چهارم شماره اول بهار و تابستان ۹۶ صفحات ۳-۱.

نوع مقاله: نامه به سردبیر

دریافت مقاله: ۹۶/۲/۱۱ اصلاح نهایی: ۹۶/۲/۱۹ پذیرش مقاله: ۹۶/۲/۱۷

ارجاع: زارع بیدکی مجید. ارزش‌های بی‌بدیل در آیین‌نامه جدید ارتقای اعضای هیات علمی. راهبردهای توسعه در آموزش پزشکی ۱۳۹۶؛ ۱(۱): ۳-۱.

نویسنده مسئول:

دکتر مجید زارع بیدکی

مرکز تحقیقات بیماری‌های عفونی،

گروه میکروبیولوژی، دانشگاه علوم

پزشکی بیرجند،

بیرجند-ایران

تلفن ۰۹۱۵۹۶۷۸۳

پست الکترونیکی:

m.zare@live.co.uk

سر دبیر محترم مجله راهبردهای توسعه در آموزش پزشکی

مقدمه

چنان که مستحضرید آیین‌نامه جدید ارتقای اعضای هیات علمی دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و نیز وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، مصوب مورخ ۱۳۹۴/۱۲/۱۸ شورای عالی انقلاب فرهنگی، از فروردین ماه امسال اجرایی شده است (۱، ۲). بند ۴ از ماده ۲ در این آیین‌نامه داشتن نقش استاد راهنما و یا مشاور را در پایان‌نامه‌های دانشجویی مقاطع تحصیلات تکمیلی و یا دوره‌های دکتری عمومی برای ارتقای اعضای هیات علمی الزام آور شناخته و به وضوح هر گونه ارتقا را به کسب امتیاز از این بند مشروط کرده است. این بند بیان می‌کند که متقاضیان دانشیاری و استادی می‌بایست به ترتیب حداقل ۱۰ و ۱۵ امتیاز قطعی از این بند اخذ کنند. نوشته حاضر تلاش می‌کند با طرح چند سوال، این بند را به نقد بکشاند.

سوالات و نقدها

- چرا طراحان این بند از آیین‌نامه تصمیم گرفته‌اند که راهنمایی و یا مشاوره پایان‌نامه را برای ارتقای مرتبه دانشگاهی هر عضو هیات علمی اجباری کنند؟ راهنمایی یک پایان‌نامه دانشجویی ماهیتاً دو وجه بیشتر ندارد: الف. وجه مدیریت یک پژوهش علمی ب. وجه تعامل آموزشی با دانشجو.

با فرض اینکه هر یک از این دو وجه دارای ارزشی بی‌بدیل در ارتقای مرتبه دانشگاهی عضو هیات علمی باشد، آیا هیچ جایگزینی برای این دو نیست؟ آیا راهنمایی پروژه‌های تحقیقاتی دانشجویی یا راهنمایی سمینارهای درسی و یا ترکیبی از اجرای طرح‌های پژوهشی و تدریس‌های کلاسی، این دو وجه را پوشش نمی‌دهد؟

- آیا هنگام تصویب بند فوق‌الذکر فقط شرایط دانشگاه‌های بزرگ دیده شده است و یا آن که پیشنهاد دهندگان این بند واقف بوده‌اند که دانشکده‌های علوم پزشکی مستقل بسیاری در کشور وجود دارند که دوره‌های آموزشی آنها محدود به مقاطع کارشناسی است؟ و نیز چه بسیارند دانشگاه‌های علوم پزشکی که در بعضی از دانشکده‌های آنان

نظر دانشجویان برای گرفتن پایان‌نامه با خود مشغول شوند، شان و منزلت آنان نیز در معرض آسیب جدی قرار نخواهد گرفت؟ و آیا این همه، حاصل همین سیاست امروز دانشگاه‌ها در شرطی کردن کسب امتیاز ارتقا از پایان‌نامه‌ها خواهد بود؟

- نکته جالب توجه آنست که در شیوه‌نامه‌ی اجرایی ارتقا که با هدف شرح چگونگی اجرای آیین‌نامه مذکور تدوین گردیده است، در خصوص آن دسته از اعضای هیات علمی که به دلیل فقدان پذیرش دانشجویی تحصیلات تکمیلی در دانشگاه محل خدمت، نمی‌توانند امتیاز شرطی از بند پایان‌نامه‌ها را کسب کنند، به عنوان تنها گزینه‌ی جایگزین، پیشنهاد می‌کند که این افراد می‌توانند با اجرای طرح‌های مصوب در حوزه اسناد بالا دستی، امتیاز لازم این بند را بدست آورند (۲).

سوال آنست که طرح‌های پژوهشی بالا دستی چه سختی با راهنمایی یا مشاوره‌ی پایان‌نامه‌های دانشجویی دارد که طراحان آیین‌نامه ارتقا را بر آن داشته است تا این گزینه را به عنوان تنها جایگزین ممکن پیش پای اعضای هیات علمی بگذارند؟!

اساساً چرا باید برای احراز صلاحیت ارتقای رتبه علمی، شرطی گذاشته شود که صرفاً به دلایل ساختاری و نه به دلیل ناتوانی علمی، نیل به آن برای خیل عظیمی از ذینفعان ناممکن باشد و آنگاه متعاقباً برای حل مشکل حاصله، یک جایگزین نامتجانس پیشنهاد شود؟!

نتیجه‌گیری

به نظر می‌رسد طراحان ایده‌ی مشروط‌سازی ارتقای رتبه علمی اعضای هیات علمی به راهنمایی و

اساساً پذیرش دانشجویی برای مقاطع تکمیلی و دکترای حرفه‌ای وجود ندارند و حتی بعضی از دانشکده‌های اقماری فاقد تحصیلات تکمیلی آنان نیز در شهرهایی با فاصله زیاد از مرکز دانشگاهی قرار دارد. اعضای هیات علمی چنین دانشکده‌ها و دانشگاه‌هایی برای عبور از این بند شرطی چه کنند؟

- شاید تاکنون عموم اعضای هیات علمی از پذیرش راهنمایی و مشاوره پایان‌نامه‌های دانشجویی استقبال نمی‌کرده‌اند و این بند به آیین‌نامه ارتقا اضافه شده است تا آنان را به مشارکت هر چه بیشتر در این حوزه تشویق نماید. اگر چنین است، آیا صرف در نظر گرفتن یک امتیاز قابل توجه اما غیر شرطی برای مشارکت در راهنمایی و مشاوره پایان‌نامه‌ها به سادگی مشکل فوق را حل نمی‌کند؟

- در یک دانشکده پزشکی، دانشجوی معمولاً برای انتخاب اساتید درسی خود مخیر نیست، اما برای انتخاب استاد راهنما و نیز موضوع پایان‌نامه خود مخیر است. آیا این به نوبه خود امکان پذیرش پیشنهاد راهنمایی یا مشاوره پایان‌نامه‌های دانشجویی را برای اساتیدی که در حوزه‌های علمی مشخصی کار پژوهشی می‌کنند، بسیار محدود نمی‌سازد؟

- آیا بیم آن نمی‌رود که تشویق و متقاعد کردن دانشجویی توسط یک عضو هیات علمی به اخذ پایان‌نامه با او که معطل امتیاز حاصله برای ارتقای مرتبه دانشگاهی خود است در درازمدت به مسیرهایی منجر شود که نهایتاً فساد حاصل از آن اسف‌بارتر و نامناسب‌تر از آن چیزی باشد که در چاپ مقالات تقلبی اتفاق می‌افتد؟! از این گذشته، آیا اگر آن روز برسد که اعضای هیات علمی معطل اخذ امتیاز از پایان‌نامه‌های دانشجویی، به سوداگری در تشویق و جلب

در حوزه ماموریت آیین نامه ارتقا نیست! بعلاوه به نظر نمی رسد هیچ یک از این دو گزینه، شاخصی بی بدیل در احراز شایستگی عضو هیات علمی برای ارتقا باشد.

آنچه زینده قوانین ارتقا برای فرهیختگان دانشگاهی کشور است، نه الزام و اجبار، بلکه دینامیک کردن بستر ارتقا و اختیار دادن به اعضای هیات علمی برای انتخاب یک راه از میان چندین است. این همان چیز است که در دانشگاه های پیشرفته جهان انجام می شود (۴،۳).

مشاوره پایان نامه های دانشجویی، توجه لازم را به میزان پراکندگی رشته های تحصیلات تکمیلی و دکترای عمومی در دانشگاه های علوم پزشکی کشور و موانع و تبعات دراز مدت ناشی از اجرای این بند از آیین نامه بر منزلت اعضای هیات علمی، سلامت فضای آموزشی دانشگاه ها و رعایت عدالت آموزشی نداشته اند. شاید این عزیزان خواسته اند یک مشکل آموزشی، - عدم تمایل اعضای هیات علمی به پذیرش راهنمایی پایان نامه های دانشجویی - را حل کنند و یا به توسعه پژوهش در حوزه اسناد بالا دستی شتاب دهند؛ بی آنکه توجه کنند که حل مشکلات این چینی

References

1. Ministry Of Health And Medical Education, Deputy Of Education, Academic Staff Affairs. Regulations Promotion Staff. [On Line]. 2016. Available from: <http://aac.behdasht.gov.ir>. [Access date: 2017.4.15]. [In Persian]
2. Ministry Of Health And Medical Education, Deputy of Education, Academic Staff Affairs. Executive style of regulations Promotion Staff. [On Line]. 2017. Available from: <http://aac.behdasht.gov.ir/page>. [Access date: 2017.4.15]. [In Persian]
3. Park T. Do Faculty Members Get What They Deserve? A Review of the Literature Surrounding the Determinants of Salary, Promotion and Tenure. *Journal of the Professoriate* 2012; 6(1): 28-47.
4. Bunton SA, Mallon WT. The continued evolution of faculty appointment and tenure policies at US medical schools. *Academic Medicine* 2007;82(3):281-9.